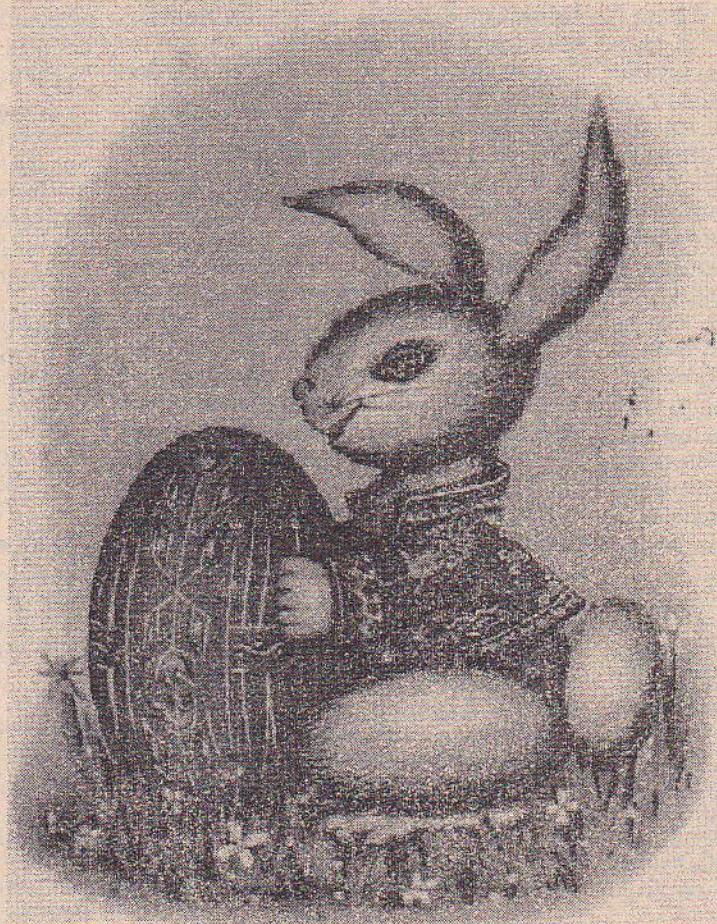


CENĂZEMUL

ziar de informare și opinie socio-culturală



SĂRBĂTORI FERICITE

TEMEI AL VIETII VEŞNICE

„De ce căutați pe Cel viu între cei morți?”
(Luca XXIV, 5).

Îngerii care stăteau la mormântul Domnului au vestit femeilor mironosite – și desigur și nouă – două adevăruri, două realități și două fapte legate de viața Domnului nostru Isus Hristos: moartea și învierea lui.

Sfintii Apostoli și Biserica creștină, din începuturile ei, au vestit neîntrerupt aceste fapte, strâns legate, una de alta, și amândouă de mare însemnatate pentru mânătirea nemului omenesc din robia păcatului și din osânda morții.

Primii creștini prăznuaiau cu evlavie ziua răstignirii Mântuitorului, căreia îi spuneau „Paștile răstignirii” și ziua Învierii Domnului, căreia îi spuneau încă de la început „sărbătoarea sărbătorilor, Paștile Domnului, Paștile cele mari și sfinte, care au deschis nouă ușile raiului”.

Purcezând drept de aceea și noi de la această strânsă legătură dintre jertfa Mântuitorului de pe cruce și învierea Lui, să mergem cu gândul și cu pomenirea celei dintâi, ca să înțelegem și să prețuim mai bine și mai mult praznicul Învierii Domnului. Mare și însemnată a fost ziua în care Dumnezeu a poruncit să fie lumină. Binefăcătoare a fost ziua în care s-a oprit corabia lui Noe pe muntele Ararat. Hotărâtoarea ziua în care s-au

dat Tablele legii lui Moise pe muntele Sinai. Dar pe toate le întrece ziua în care fiul lui Dumnezeu a primit moarte pe cruce.

La început pământul s-a îmbrăcat în haina luminii firești. În Vinerea Mare s-a alungat întunericul păcatului și s-a arătat lumina harului divin. După potop a început o viață nouă și s-a încheiat un legământ nou între oameni și Dumnezeu. Prin jertfa de pe cruce a lui Hristos s-a refăcut chipul cel stricat al omului și s-a împăcat cu Dumnezeu. Pe Sinai s-a arătat puterea legii, pe Golgota s-a arătat dragostea nemărginită a lui Dumnezeu.

Cel răstignit pe cruce între cei doi făcători de rele nu este un învins, un nimicit prin moarte, ci este un Biruit asupra păcatului și asupra morții. Dumnezeu s-a pogorât la om în negrăită dăruire, pentru ca pe om să-l înalțe la Dumnezeu.

Mâinile care au binecuvântat pe atâtia s-au lăsat pironite pe cruce. Fața Mântuitorului, blândă și luminoasă, a fost scuipată și lovită. Cel ce a săturat mulțimile în pustie, flămândește și însetează, fără a i se da decât oțet amestecat cu fier. Cel nevinovat este așezat între făcătorii de rele. Cel ce-a îmbrăcat cerul ca cu o haină este îmbrăcat cu hlamidă, Binefăcătorul și

“Stăpânul vieții” este așezat în mormânt.

O, adânc al răbdării, înțelepciunii și iubirii Tale de oameni, Doamne!

Moartea pe cruce a Fiului lui Dumnezeu încheie numai o parte din lucrarea mânătirii neamului omenesc. După trei zile Hristos a înviat. S-a arătat biruit asupra morții. Prin învierea Sa din morți, Domnul a făcut început și a devenit “pârgă” a învierii noastre. El ne-a dat învierea și dreptul la viață veșnică.

Moartea Mântuitorului, învierea cea de a treia zi și învierea de obște sunt nedespărțite, se leagă una de alta precum se leagă culmile unor munti care se înalță spre cer, de pe înăltimile căror se vede zarea vieții de dincolo de mormânt.

Darul cel mare ce ni l-a dat Mântuitorul prin învierea Sa este dreptul de a ne întoarce acasă la Tatăl nostru cel ceresc.

Învierea lui Hristos nu este numai un eveniment istoric, dovedit printronor de martori. Ea este însăși piatra de temelie a credinței și nădejdii noastre în înviere, în viața cea veșnică. Prin ea am dobândit “cetățenia cerească”. Înviind Isus cu trupul, a biruit moarte. Înălțându-se la cer, a dobândit tuturor celor ce cred în El dreptul la împărăția cerurilor. Mormântul Său a devenit “izvorul vieții noastre”.

(după Vasile Coman „Slujind lui Dumnezeu slujim oamenilor”, Oradea 1984)

„Postul, zice Sfântul Ioan Gură de Aur, potolește trupul, înfrânează poftele nesăturate, curățește și înaripează sufletul, îl înalță și-l ușurează”. El își are originea de la începutul lumii păstrându-se până în zilele noastre. Postul a apărut o dată cu primul om, Adam, care ispitit fiind de șarpe a căzut călcând sfîrșenia postului lăsându-ne moștenire păcatul și prin păcat moartea și așa la toți oamenii moartea a trecut, întrucătă prin care toți am păcătuit (Romani 5, 12).

În Sfânta Scriptură găsim nenumărate exemple de câștigare a îndurării lui Dumnezeu prin post.

Astfel, prin postul ținut timp de patruzeci de zile a scăpat cetatea Ninive de la pieire. Prin post a câștigat David iertarea păcatelor sale. Postul a scăpat pe Iona din chit. Prin post a putut Daniil legă gura leilor în groapa unde a fost aruncat pentru credința sa. Spre post ne îndeamnă Sfântul Ioan Botezătorul prin însăși viața sa „căci îmbrăcămintea lui era din piei de cămilă, încins cu o curea, iar hrana lui era lăcuste și miere sălbatică” și, în sfârșit, mărețul exemplu dat de însuși Mântuitorul nostru, care a postat timp

de patruzeci de zile înainte de a-și începe misiunea sa pământeană. Nenumărate exemple și îndemnuri care toate ne cer a le urma, căci ne urmând aceste exemple nu l-am urmat pe Mântuitorul Isus Hristos care a zis: „Pildă v-am dat vouă, ca precum am făcut eu și voi să facetă”.

CREDINȚĂ ȘI SIMBOL

POSTUL

(Jertfa bineplăcută lui Dumnezeu)

Dar cum trebuie să postim? Tot Mântuitorul Isus ne răspunde: „Iar tu postind ungeți capul tău și fața ta o spală” (Matei 6, 17).

Prin post nu trebuie să se înțeleagă numai lipsirea de unele mâncăruri și băuturi. Această abținere a trupului de la anumite mâncăruri și băuturi nu este decât haina exterioară a adevăratului post. Prin post se înțelege reținerea de la toate retele, înfrânarea tuturor

poftelor păcătoase prin care am putea vătăma bunătatea lui Dumnezeu, că zice Sfântul Vasile cel Mare despre post: „înfrânarea limbii, lepădarea mâniei, a poftelor, de clevetiri, minciuni, de injurii, de jurământ minciinos fără acestea nu este post adevărat”.

Așadar, am văzut din ce se cuprinde postul, jertfa bine plăcută lui Dumnezeu, pe care trebuie să-o aducem spre a câștiga îndurarea pentru iertarea păcatelor noastre. Astfel l-au păstrat ucenicii lui Dumnezeu care prin post au sfârșimat întunericul lumii, răspândind lumină cea adevărată pe cuprinsul pământului.

Tot așa primii creștini și strămoșii noștri posteau și se rugau la începutul și sfârșitul oricărei activități din viața lor.

Dacă scopul vieții noastre creștine este preamărirea lui Dumnezeu prin post și rugăciune, atunci să ascultăm de glasul Sfintei noastre Biserici care neincetă ne cheamă să păsim din nou pe urmăle strămoșilor noștri, pentru a ne învredni de bunătățile lui Dumnezeu spre a putea săracitori învierea Domnului Isus.

PLAVSITY GHEORGHE
preot ortodox

VIATA ASOCIAȚIEI

AVIAȚIA UTILITARĂ LA CENAD

Folosind aviația utilitară, Asociația agricolă „Morisena” din localitate a aplicat pe întreaga suprafață însămânțată în toamnă îngrășările chimice necesare.

Astfel au fost împărtășite îngrășările pe 2100 ha însămânțate cu grâu și 560 ha cu orz. În plus, s-a aplicat același tratament celor 400 ha care urmează să fie însămânțate cu floarea-soarelui în această primăvară.

În Cenad o astfel de operațiune are tradiție și oamenii s-au convins de avantajele ei: în primul rând că se face mai rapid, are mai mare eficiență, mai ales pe sole mari, fără pagube din recoltă prin călcarea culturilor cu utilajele de împărtășit îngrășările chimice.

ALTE CULTURI ÎNSĂMÂNȚATE DEJA

În acest început incert de primăvară au mai fost însămânțate 66 ha cu sfeclă de zahăr, 8 ha cu pătrunjel și 4 ha cu morcov.

De aici se poate vedea că nici Asociația nu ocolește legumicultura care poate aduce venituri importante și care în Cenad este la „ea acasă”, deoarece unul din bazinele legumicole ale județului a fost, este și va fi comuna noastră.

PRAŞILA I LA USTUROI SI CEAPA DE SĂMÂNTĂ

În timp ce în alte părți se pregătesc terenul pentru însămânțarea usturoiului sau se însămânțează pe ici pe colo, conducerea Asociației a reușit să finalizeze prima prașilă la aceste culturi.

E bine? E rău?

Considerăm că nu e bine. E foarte bine deoarece iarba care numai ce a reușit să scoată capul de sub brezde, este luată în sapă. Cel mai bine se va vedea la a doua prașilă când prin holdă „săpătorii” vor putea merge „în pas de defilare!”

PREGĂTIRI PENTRU ÎNSĂMÂNȚAREA ALTOR CULTURI

Vîitoarele culturi care urmează să fie însămânțate vor beneficia de un pat germinativ pregătit din timp și cu grijă. În același timp în magaziile Asociației agricole, semințele, îngrășările și ierbicidele așteaptă să „facă contactul” cu terenul.

Numai vremea aceasta capricioasă a întârziat puțin lucrările. Immediat ce timpul va permite, restul de teren va fi însămânțat în aşa fel să poată beneficia la început de umiditatea (prea puțină de fapt) din sol.

CE E NOU LA PRIMĂRIE

DORINȚA ÎMPLINITĂ

La început de drum (în numărul 1/1993 al publicației noastre) am reprodus dorințele cenăzenilor într-o notă minusculă intitulată: „Ce își dorești cenăzenii” ca un pariu cu condescere nouă a comunei. Era vremea când la nivel central se făcea pariu ba cu agricultura, ba cu turismul, ba cu te mire ce.

Articolul avea la bază un chestionar pe această temă, aplicat printre concetășenii noștri.

Am ierarhizat dorințele în funcție de numărul opțiunilor și pe locul înțâi să-si situa următoarea dorință: „să se organizeze o piață agroalimentară mai curată și să se inițieze un târg de animale”.

Prima parte a acestei dorințe s-a împlinit prin grija ediliilor comunei noastre.

În locul pietății descoperite și cu mese insalubre de beton au apărut numai în zece zile o nouă piață cu mese placate cu tablă zincată acoperite deasupra cu o copertină din același material. La amenajarea ei s-au păstrat pomii din jur pentru aspectul estetic al pieții dar și pentru umbra răcoroasă pe care o oferea vara în timpul caniculei.

Feriți de ploaie și de soare producătorii pot să-si desfășeze marfa în cele mai igienice condiții.

Poate lângă ea (mai este loc) se va materializa și partea a doua a dorinței reproducători mai sus.

Oricum, peste Cenad bate un vânt de primăvară!

G. Cenăzeanul

DEZLEGAREA ENIGMEI

Cu puțin timp înainte, mergând spre dispensarul uman am observat o schimbare.

Pe locul unde cândva se găsea fosta școală „Bozianu” era un loc gol destinat nu demult construcției unui bloc „duplex” care nu s-a mai ridicat. În acest loc începăză să crească bălăriile. Cineva l-a îngăzduit că nu cumva să se fure troscotul și cucuta. Cei ce treceau pe acolo aveau senzația că se află la o margine mizeră de comună, deși locul era în plin centru.

Dar iată că s-au găsit oameni destoinici și pricepuți care au desființat acest „gard al rușinii” și cu un tractor cu lamă au nivelat perfect pământul.

Recent am aflat că în acest loc va fi amenajat un parc comunal care va fi o copie fidelă a parcurilor din Timișoara (bineînțelea la o scară redusă) constituindu-se ca o „bijuterie” a Cenadului.

Copiii, tinerii și... pensionari vor avea un loc de întâlnire și de promenadă.

Un pensionar.



Cei mai dulci ca givanul?

ÎNCĂ UN DRUM SPRE CIVILIZAȚIE

Deși s-au construit kilometri de drumuri intravilane pietuite care au menirea de a crea accesul pe orice vreme, în orice colt din comună, apetitul constructiv al celor de la Primărie nu se scăză. Au mai rămas încă pe ici-colo străzi și ulițe secundare nepietuite.

Suntem în măsură să anunțăm că în prezent se lucrează la finalizarea pietruirii uliței filmului (Bălu) care va lega un nou colt din comună cu rețeaua de drumuri pietuite intravilane.

În acest fel în curând comuna va fi străbătută de drumuri pietuite care se vor interseca formând un întreg sistem perfect armonizat de căi de acces în orice colt de comună și în orice anotimp.

Poate în acest fel se va descongestiona „trotuarele” de autoturisme, motociclete și biciclete!

I. Pieton

S-A STINS VIAȚA FALNICEI VENETII...

Trecând de la gară spre centrul comunei pe drumul pietruit cândva, „năpoie vreme” cum spun cenăzenii, aveai senzația că te află în Venetia. Pe unele porțiuni de drum gropile adânci „până la osia căruței” se umpleau cu apă de la ploi în aşa fel încât căruțele și mașinile ti se păreau adevărate „gondole”.

Ei bine, iată că această porțiune de drum a intrat „în colimatorul” Primăriei și s-a demarat lucrările de refacere a porțiunii carosabile cu defecte. S-a degajat pământul care opea scurgerea apei din drum în șanțuri și se va drena întregul drum ca apa să poată fi evacuate prin scurgerea din șanțuri în altă parte.

De-acum nu se vor strica arcurile, telescoapele și caroserile mașinilor care duminică după masă duc „musafiri de week-end” la gară.

G. Andor

A P E L AL CONSELILUI LOCAL CĂTRE CENĂZENI

Găsindu-ne în preajma sărbătorilor de Paști, Consiliul local face un apel către cetățenii comunei noastre ca să văruie pomii, să curențe șanțurile și – de ce nu? – să văruie și să vopsească exteriorul caselor în aşa fel ca localitatea noastră să fie curată și frumoasă cum o făceau înaintașii noștri cu asemenea ocazii.

Cu aceeași ocazie Consiliul local urează tuturor locuitorilor din comună **SĂRBĂTORI FERICITE!**

CONSLIUL LOCAL

CENADUL ÎȘI CAUTĂ FII

ÎNTOARCEREA LA ORIGINI SAU CENADUL ȘI-A GĂSIT UN FIU

(Interviu realizat cu domnul inginer VLASCICI SAVA)



Reporter: Sunteți unul dintre fiii Cenadului prin familia dumneavoastră cunoscută bine în comună. Ați plecat demult din comună și... iată-vă după atâta timp „acasă”. Pentru cei mai tineri cât și pentru noii veniți vă rog să vă prezentați:

Vlașcici S.: Sunt născut în Cenad la 18 septembrie 1946, părintii mei au fost agricultori ca majoritatea cenăzenilor. Dragostea de carte mi-a îndreptat pasii spre scoala din comună pe care am absolvit-o în anul 1960. Mânat de aceeași pasiune am urmat liceul la Timișoara între anii 1960-1964. După absolvirea liceului a fost un moment de răscrucire în viața mea. Trebuia să-mi aleg un drum pe care știam că voi merge toată viața. Să... am ales Facultatea de agronomie din Timișoara. Dragostea de pământ moștenită de la părintii mei a tras mult în cumpănă când am ales această facultate.

Reporter: A venit și un moment când drumul „mai departe” nu a fost la latitudinea dumneavoastră. Mă refer la momentul „repartiției”.

Vlașcici S.: Încă din acel moment mă rodea gândul de a mă întoarce în Cenad. Dar nu a fost să fie aşa. Am fost repartizat în comuna Voloiac, județul Mehedinți. Aici am avut diferite funcții evident legate de profesia mea.

Reporter: „Si totuși iubirea” de satul natal până la urmă a fost mai puternică.

Vlașcici S.: Da. Condițiile de repartiție, apoi faptul că mi-am întemeiat o familie în acele locuri a făcut ca revenirea în comună natală să se facă aşa de târziu dar vorba proverbului: „mai bine mai târziu, decât niciodată”. Visul mi s-a împlinit în anul 1993 când am venit ca inginer la S.A. „Morisena” unde mă aflu și acum.

Reporter: După o lipsă atât de îndelungată din comună, cum vi se pare Cenadul de azi față de Cenadul copilăriei dumneavoastră?

Vlașcici S.: Evident, Cenadul copilăriei mele s-a schimbat mult. Migrația populației petrecută cu câtva timp în urmă a făcut ca pe mulți colegi și prieteni să nu-i mai întâlnesc, fiind și ei plecați prin alte locuri. Cât privește aspectul comunei ce pot să vă

lături când mi se va cere participarea și la alte acțiuni menite să ridice prestigiul comunei.

Reporter: Până aici am vorbit numai despre dumneavoastră, despre familia pe care ati întemeiat-o cândva pe plăuri oltenești nu am aflat nimic. Vă rog spuneți-ne că ceva și despre ea.

Vlașcici S.: M-am căsătorit în „perioada Mehedințeană”. Soția mea este contabilă. Am trei copii. Primul este student, cel mijlociu este „sub drapel”, iar cel mic urmează școala generală din comună.

Reporter: Mulțumindu-vă pentru amabilitatea de a „suporta” acest interviu acum când timpul vă presează și ogoarele vă cheamă la ele, vă urez un „bun sosit” pe plăurile natale.

GHEORGHE ANUICHI

PAGINI DE ISTORIE CENĂZEANĂ

CENADUL SUB STĂPÂNIREA OTOMANĂ (II)

Cetatea, pe vremea turcilor, era păzită câteodată de o garnizoană mai mare, alteleori de una mai mică, după împrejurări. Între 1590-1591 cetatea era străjuită de 72 oameni sub comanda a doi aga. După căderea sub stăpânirea otomană, Cenadul a devenit capitala unui „sangeac”, iar episcopia existentă – moscheie.

Stăpânirea otomană a durat un secol și jumătate, din 1552 până la 1698, când Cenadul a fost eliberat de sub turci. O dată cu aceasta au fost demolate și zidurile cetății. Călătorul turc Evlia Celebi în două jumătate a sec. al XVIII-lea a trecut prin Cenad. Cu această ocazie a descris amănuntele cetățea: orașul de lângă ziduri și orașul „din afară cetății”.

Cetatea era de formă pătrată, solidă, orașul alăturat avea 185 case, iar cel mare 550 case și era foarte prosper, cu mulți negustori, meșteșugari și patru școli. Populația era considerată pașnică, modestă și acultătoare. Locuitorii umbrai de obicei îmbrăcați în haine de postav, mulți aveau haine de postav îmblânite, pantaloni acoperiți la genunchi cu piele, pe cap purtau pălării, iar în picioare păpuși groși.

Deși turcii realizau venituri mari din taxele impuse meșteșugarilor și negustorilor totuși întreținerea numeroasei garnizoane, a complicatului aparat administrativ apăsa greu pe umerii țărănilor.

Toți țărănilii erau legați de glie; cei fugiți puteau fi urmăriți timp de 15 ani, iar în secolul al XVII-lea timp de 30 de ani. Darea principală o constituie haraciul. În afara de acesta existau alte dări, ordinare și extraordinare, pentru întreținerea aparatului de stat parazitar. Țărănilii erau obligați să presteze muncă gratuită la cetății, la construcții, la drumuri și poduri etc. O grea povară o constituia obligația transportului proviziilor, a materialului de construcții, a armamentului. Pe lângă obligațiile fată de stat, țărănilii aveau mari obligații față de feudalul turc căruia trebuiau să-i dea în bani și dijime din toate produsele animale și vegetale. La toate acestea se adăugau abuzurile și jafurile dregătorilor turci care strângau dijimele și birurile și căutați să-și creeze venituri proprii, apoi jafurile și devastările cetelor prădalnice turcești sau tătărești, greutățile și pustiurile deselor lupte.

La finele anului 1595, Cenadul a fost eliberat de sub ocupația otomană, dar în anul următor cu ajutorul de la tătari, turci reocupă Cenadul. În iulie 1596, Ioan Szelestei, comandanțul Lipovei, încearcă un atac contra cetății, dar fără rezultat căci trupele turcești cărora le-a venit în ajutor și pasa Timișoarei i-a pricinuit o grea înfrângere.

În toamna anului 1597, George Borbely, banul Caransebeșului și generalul Sigismund Bathory au reocupat Cenadul și l-au pus sub comanda împăternicitului împăratesc Francisc Lugoș (Lugojanul), dar în vara anului 1598 când trupele lui Mehmet s-au apropiat, a părăsit cetatea, în care din nou s-au așezat turcii.

În 13 august 1613, sârbii au reocupat cetatea și, prințând pe beiul de acolo l-au dus lui Gabriel Bethlen, principele Transilvaniei care a dat de bună voie cetatea turcilor în stăpânirea cărora a rămas până la finele secolului al XVIII-lea.

În timpul stăpânirii otomane, mulți dintre români rămași de la coloniile romane precum și sârbii așezăți în țară au fugit, astfel că numărul populației scăzuse iar cei rămași ajunseră la cea mai adâncă umilire. Bisericile creștine fură dărâmate, iar în locul lor ridicate moschei. Datorită acestei prigoniri a religiei adevărate, episcopul catolic al Cenadului, Francisc Ugođi, în vremea căruia turci se înstăpâneră asupra provinciei, abandonase Banatul cu totul. Pietro Paolini, care îi urmă în 1560, putu să se îngrijească prea puțin de această parte a diocesei sale, în cele căteva luni de păstorie. Paul de Kolosvar, ridicat în același an în scaunul episcopal îl mută însă dincolo de Mureș, în Ungaria. Astfel se formă Cenad Nou, în vreme ce vechiul Cenad pierde tot mai mult din strălucirea de odinioară.

Fidelitatea însă față de credința răsăriteană și datinile străvechi, curajul, inteligența – trăsături esențiale ale profilului duhovnicesc al „oamenilor pământului” în epoca feudală – la care trebuie adăugat și sentimentul frăției sau solidarității cu românii din celelalte „țări românești”, dar și cu conlocuitorii se vor accentua tot mai mult sub noua ocupație austriacă.

(Va urma)
IOAN POPOVICI

POSTUL DE POLIȚIE PE RECEPȚIE

ABONATA RUBRICII

În numărul 2/1995 al ziarului nostru am publicat sub titlul „Educatoarele” o notă despre faptele reprobabile ale numitelor Covaci Maria I și Covaci Maria II.

Nu a trecut mult timp și, iată-o din nou pe COVACI MARIA II prezentă în publicația noastră la aceeași rubrică: „Postul de poliție pe recepție”. De data aceasta pentru fapte incriminate de Legea 12/1990, în spetea a fost găsită vânzând bunuri a căror proveniență nu o putea justifica. „Marfa” a fost confiscată iar „comerçantă” amendată cu 150.000 lei.

Covaci Maria II, ce ne pregătești pentru numărul următor? În cazul că ne mai „furnizezi” materiale publicabile, abonează-te la publicația noastră!

ÎNTRE „MIEL” ȘI „LEU”

Era cunoscut în localitate ca un om linistit. Și acesta-i adevărul. Dar numai până nu consumă alcool.

Orice formă de „contact” cu orice băutură, pentru IOSIF ACHIMA este primejdioasă. După îngurgitarea „apei de foc” mielul se transformă în leu. Schimbarea subită a personalității se datorează sistemului său nervos testat și diagnosticat de Spitalul de Neuropsihiatrie din Jebel. Internat deseori, aici nu poate intra în contact cu alcoolul și devine foarte pașnic, lucru care-i apropie eliberarea urgentă. Dar cum se vede în libertate, sticla „îi face cu ochiul” și... „baiul îi gata”.

În felul acesta, în cursul lunilor februarie și martie a.c. Iosif Achima „înținut-o lanț” cu băutura și scandalurile. A fost amendat de fiecare dată pentru adresarea de cuvinte jignitoare și gesturi obscene destinate în general „sexului mai slab, dar frumos”. El neavând nici un venit amenziile devin insolvable din start și nu au avut efectul scontat.

Astăzi se așteaptă din partea instanței „cale liberă” spre un loc de destinație linistitor și bun pentru „meditație”.

IARĂȘI CEAPA, BAT-O VINA

Sub denumirea de „Triunghiul Bermudelor” este binecunoscut un loc în mijlocul oceanului unde dispar fără nici o explicație științifică și fără nici o urmă avioane, nave sau ambarcațiuni.

Cenadul își are și el „Triunghiul Bermudelor” localizat în lotul de ceapă semință de la „Bolog”, proprietate a S.A. „Morisena” Cenad.

În numărul trecut am relatat despre o altă sustragere de ceapă de acest lot.

Se pare că locul atrage irezistibil pe unii „slabi de înger” și iată-ne prezentându-vă o altă sustragere.

STANCIU DORIN și STANCIU GHEORGHE ajutați de concubinele lor, într-o noapte, prin somn au simțit „chemarea cepei”. În „doi timpi și trei mișcări” s-au echipat și înzestrat cu cele necesare și au „aterizat fortat” în acest lot de unde au dispărut (nu fără urmă) cu 150 kg ceapă.

Astăzi sunt cercetați (nu de oamenii de știință) de organele de poliție din comună în stare de libertate. Deocamdată.

MECI EGAL

Încă înainte de a debuta întâlnirile de box pentru „Centura de aur” frații MILICICI DRAGOMIR și MILICICI JIVA din comună,

fiind într-un veșnic conflict generat de partajul averii părintești, prin luniile februarie și martie, s-au urcat într-un ring și și-au disputat câteva „runde” de box.

Meciurile s-au terminat la egalitate. Mai precis „nul”, iar trofeele (40.000 lei per beligerant) au fost împărțite de organele de poliție din Cenad tot în mod egal.

Mulțumindu-se cu trofeele câștigate poate frații vor ieși din ring „ca frații”!

iată că există un „dar”) aluminiul „colectat” a fost „obținut” prin demontarea unor piese de la utilajele încă în funcțiune trecându-le pe acestea „pe linia moartă”. Cercetările fiind în curs, punem aici punct.

ACTUL FINAL

Neîntelegerile dintre frații UNCEANSCHI VITOMIR (VITA) și UNCEANSCHI MILAN erau cunoscute în comună. Bătăi, înjurii, loviri, spargeri și distrugeri la casa părintească în care conviețuiau se repetau



Colompor Leone cu concubina sa

CEI DOI ȘI... ALUMINIUL

Doi cenăzeni, unul ca altul și altul ca unul, în căutarea de „chilipiruri” au descoperit secția Cenad a Agromecului Sânnicolaul Mare de unde „au speriat” 60 kg aluminiu.

Acțiunea de recuperare și refolosire a unor materiale are o vechime îndelungată la noi și este benefică pentru industria țării. Japonezii, de pildă, își bazează o parte însemnată a industriei pe o astfel de valorificare a metalelor pe care cu ingeniozitate le reciclează.

Până aici faptele numiților RATIU ION și PETROVICI ȘTEFAN ar fi lăudabile. Dar (și

aproape cu regularitate, încât vecinii s-au obisnuit cu ele).

Dar iată că a venit și o zi nefastă, ziua în care Unceanschi Vitomir sub influența unui consum exagerat de alcool, își omoră frațele pe Unceanschi Milan aplicându-i numeroase lovitură de cuțit.

După săvârșirea faptei, agresorul se duce și se predă organelor de poliție din comună cu cel mai rece sănge.

Arestat este cercetat și-și așteaptă condamnarea. A câteva? Pentru că „eroul” povestirii mai are câteva pentru acte de violență.

OCHI DESCHIȘI

LA PUNCTUL TREI: DIVERSE

MUSAFIRI ÎN CENAD

Duminică 26 februarie a.c. comuna noastră a primit vizita unei delegații germane din Hirschberg.

Oaspetii reprezentau organizația „KOLPING FAMILIE” care printre alte obiective ale activității sale se interesează și de acte de caritate.

Numele organizației își are rădăcinile într-un trecut îndepărtat când breslele meseriașilor cereau ca cei care au terminat stagiu de „calfă” să meargă în alte localități la alții „meșteri” pentru a-și lărgi specializarea în vederea obținerii titlului de „meșter” și dreptul de a se înscrie în breasla meseriei învățate. În Hirschberg pe acea vreme exista o familie cu numele de Kolping care oferea ospitalitate celor aflați în această situație. Pornind de la gesturile caritabile ale familiei Kolping organizația și-a luat numele de la această familie din Hirschberg.



(continuare în pag. 6)

(urmare din pag. 5)

SPORT ⚽ SPORT ⚽ SPORT ⚽ SPORT ⚽

A ÎNCEPUT RETURUL

A început din nou campionatul cu ambiții mari pentru echipa noastră. Dorința unanimă este obținerea titlului și promovarea în divizia C. După o serie de victorii în meciurile de pregătire în fața unor echipe din același eșalon valoric, valoarea arătată aici trebuie să se materializeze în turul care acum începe.

ETAPA I din 19 martie 1995

CENAD – SARAVALE

În prezență a circa 150 de spectatori echipa gazdă s-a impus cu un scor confortabil: 8–0 prin gurile inscrise de Gamba min. 10, 20, 22, 62 și 65; Mihs min. 25 și Faur min. 39 și 86.

Cenăzenii au folosit următoarea formulă de echipă: Lepoev, Faur, Rotaru, Socol, Dumitru, Fazekas, Varga, Harkai I., Mihai, Popa și Gamba.

A arbitrat o echipă din Timișoara condusă de domnul Velcota, iar ca observator județean domnul Oargă.

Meciul a debutat în forță, ritmul impus de echipa gazdă s-a materializat rapid pe tabela de marcat cât și prin numeroasele ocazii la poarta adversă.

Oaspeții au jucat frumos apărându-și corect șansele și când scorul a început să crească au practicat un joc deschis fără a se cantona în apărare și fără duritate. Verva deosebită a echipei gazdă și poate jocul în linie a fundașilor care nu știu lecția jocului la ofsaid a făcut ca jocul să i-o asemenea turnură.

Gazdele au desenat frumos pe gazon circulația mingii, pasile au fost făcute rapid punând în poziții

favorabile vârfurile de atac. Trebuie remarcat apetitul de gol a noii achiziții, ne referim la jucătorul Gamba, care a marcat cinci goluri dar a și ratat tot pe atâtea.

Valoarea reală a jucătorilor noștri va fi relevată de-acum încolo, în fața unor echipe din vîrful piramidei. Dorim să avem aceleași satisfacții și și în meciurile viitoare.

ETAPA A II-A. din 26 martie 1995

LUNGA – CENAD

Meciul disputat în deplasare a fost însoțit de circa 50 de suporterii sufletiști din Cenad.

Cenăzenii au folosit următoarea echipă: Lepoev, Faur, Rotaru, Socol, Dumitru, Fazekas, Varga, Harkai I., Mihai, Popa și Gamba.

Echipa oaspete a deschis scorul în minutul 78 prin Popa. Gazdele egalează în minutul 83. În felul acesta s-ar putea afirma cu certitudine că s-au pierdut două puncte mari și nici într-un caz nu s-a câștigat un punct. Afirmația se bazează pe faptul că oaspeții au putut tranșa ușor acest meci în favoarea lor. Dar mariile ratări care includ și cele două bări au făcut ca meciul să se termine la egalitate. Poate s-au pierdut aceste două mari puncte și datorită liniei de mijloc care n-a fost acel piston între apărare și atac, ci au îngheșuit la infinit balonul pe extreame lipsind atacanții de poziții favorabile. Când ai un excelent vîrf de atac, bun tehnician, cu o detență bună la jocul aerian se impunea cu atât mai mult să fie folosit pentru a-i pune în valoare calitatele.

A arbitrat bine o echipă timișoreană condusă la centru de domnul Stănescu.

Gazdele au jucat „tare”, dar la limita jocului bărbătesc, apărându-și corect șansele cu multă ardoare aşa cum o fac întotdeauna echipele mai mici în confruntările cu fruntașele clasamentului.

CRONICAR SPORTIV

Din cele relatate de domnul primar Viorel Matei, dar mai ales din cele Văzute în plimbarea lor prin comună, oaspeții s-au convins că Cenad este o comună veche cu tradițiile și specificitatea sa, dar mai ales că în Cenad se muncește.

REPORTER

VOCILE PRIMĂVERII

În numărul anterior promitem să cititorilor noștri că vom publica numele copiilor care fac parte din formația corală „Vocile primăverii”, recent înființată prin colaborarea Primăriei comunei, a Asociației agricole „Morisena” și a școlii cu clasele I–VIII. Suntem, acum, în situația de a face publice aceste nume spre cinstea copiilor și a părintilor lor.

Clasa a III-a: Cercel Mihai, Crăciun Daniela, Danci Floare, Hondonocu Marinela, Sînîtean Alina, Albu Lăcrămioara, Colompar Lumină, Cotovan Daniela, Dumitrașcu Mihaela, Milicici Daniel, Serban Gheorghe.

Clasa a IV-a: Danilov-Cirin Suncita, Dinu Dean, Gligor Mihaela, Iancovici Alexandru, Iovănuț Cristian, Perdum Ciprian, Petrovici Irma, Radu Cosmin, Suciu Loredana, Telecican Corina, Titire Luminița, Bara Erika, Grozav Anita.

Clasa a V-a: Berbece Silviu, Erdei Eriku, Luchian Lavinia, Perian Diana, Sîucs Florentina, Barna Alin, Bornemisa Clementina, Bursuc Mihaela, Ghica Lăcrămioara, Hategan Mirela, Kolompar Cristian, Lăcătuș Lazăr.

Clasa a VI-a: Covaci Tibor, Anton Denis, Berbece Alin, Drăgan Andreea, Miheles Isabela, Petrovici Adrian, Zomborăț Snejana, Belențan Gordana.

Clasa a VII-a: Balázs Timeea, Bora Ramona, Calancea Aduta, Coțovan Viorel, Cristian Remus, Ghica Florica, Grozav Viorel, Gligor Florin, Radu Călin, Radu Diana, Radu Ioana, Serban Cristina, Flocea Silvana.

Instructorii și dirijorii acestei formații sunt: Danilov-Cirin Mara și Dogoje Ioan.

Reamintim că duminică 16 aprilie, Duminica Florilor „Vocile primăverii” pot fi auzite în cele trei biserici din comună concertând „în premieră”.

OBSERVATOR

COMEMORARE

Amintim celor care l-au cunoscut că la 28 martie a.c. s-a împlinit un an de la dispariția prematură a unui talent fotbalistic al Cenadului,

BIR FLORIN

Îl plâng, tata Petru, mama Victoria, rudele, colegii de echipă și toată suflarea fotbalistică din Cenad.



O LACRIMĂ PE MORMÂNTUL SĂU!

SPORT ⚽ SPORT ⚽ SPORT ⚽ SPORT ⚽

OMUL DE LÂNGĂ NOI

CÂTEODAT DESTINUL...

Într-o anumită clasă mă întâmpinai privirile unei fetițe din banca întâi. Era mai înaltă ca cei din jur și am întrebă o de ce și-a ales locul din față. Răspunsul m-a impresionat plăcut. Mi-a spus că a ales acest loc ca să urmărească mai bine explicațiile deoarece, în spatele clasei se vorbea tot timpul și acest lucru o deranja.

De atunci timpul a așternut peste micul incident cenușa clipelor sale.

Am mai întâlnit-o din când în când în diferite ipostaze, în diferite locuri și în diferite ocazii.

Zilele acestea am trecut prin față unui mic magazin cu textile „Expotex” aparținător întreprinderii timișorene Industria Lânii (ILSA) și prin ușa între deschisă am întâlnit aceleși priviri. Nu am putut să nu intru și s-o întreb cum o mai duce. Astfel am aflat o serie de lucruri necunoscute mie.

După terminarea școlii din comună, a plecat la liceul din Sânnicolaul Mare pe care îl absolva fără probleme. A visat să urmeze o facultate de filologie, dar situația materială a împiedicat-o. Și câte vise nu și-a țesut legate de aceasta. Acum, pentru prima dată viața a fost vitregă cu ea.

Înțelegătoare, nu descurajează și se califică la filatura din Sânnicolaul Mare ca

fesătoare. Practica o face la Industria lânii din Timișoara. Este remarcată pentru îndemânarea și inteligența sa, lucru care-i va folosi mai târziu. Se reîntoarce la Filatura unde lucrează navetând opt ani de zile.

Când Industria lânii deschide la Cenad o secție de repasat stofe, se reîntoarce definitiv în comună ca responsabilă a secției nou înființată.

Nici viața de familie nu-i este mai roză. După un deceniu de la căsătorie soțul îi moare lăsând-o singură cu două fete în față unei care îi oferă cu generozitate necazuri.

Olivera care este acum studentă la secția de limba rusă – limba sărbă la Facultatea de Filologie din Timișoara și Svetlana elevă la Liceul „Dositei Obrodevocii” din Timișoara i-au rămas singura bucurie în viață.

Nu a depus niciodată armele, nu s-a tăguit nicicând, întotdeauna a știut să-și păstreze verticalitatea și dragostea maternă i-a alimentat în permanență nădejdea de mai bine. Acum dorește să fie sănătoasă, fetele să-i fie cuminte și ascultătoare, pentru că le dorește o viață mult mai bună ca a ei.

Norocul nu i-a fost un prieten adevărat. De câte ori a avut nevoie de el, de atâtea



ori a fugit de ea, a trădat-o în momente grele și de răscruce, dar întotdeauna a știut să se ridice, a avut puterea să meargă mai departe, să biruie antipatiile și să treacă peste falsități.

Fetița de ieri, mămica de azi este STEVCA (ISACOV) JIVICI.

GHEORGHE DORAN

RUBRICA ELEVILOR

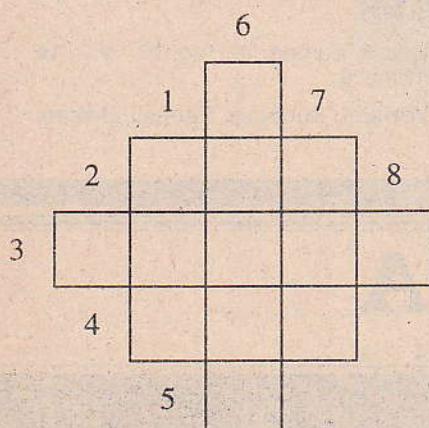
În aşteptarea unor colaborări din partea elevilor Școlii cu clasele I-VIII din Cenad, am publicat un aritmogram al elevei Tănăsoa Alina din Timișoara, iar în numărul acesta un romb al unui elev din Saravale.

Dacă totuși se va găsi vreun elev inteligent în Cenad care dorește să publice poezii, scurte compuneră sau jocuri în ziarul nostru, noi îi deschidem cu drag coloanele publicației.

GHEORGHE DORAN

ROMB

propus spre dezlegare de VALERIU MATEIU, elev în clasa a VII-a la Școala cu clasele I-VIII din Saravale.



ORIZONTAL:

1. Consoană.
2. Element chimic.
3. Copiază dar nu... la teză.
4. Animal de tractiune.
5. Consoană.

VERTICAL:

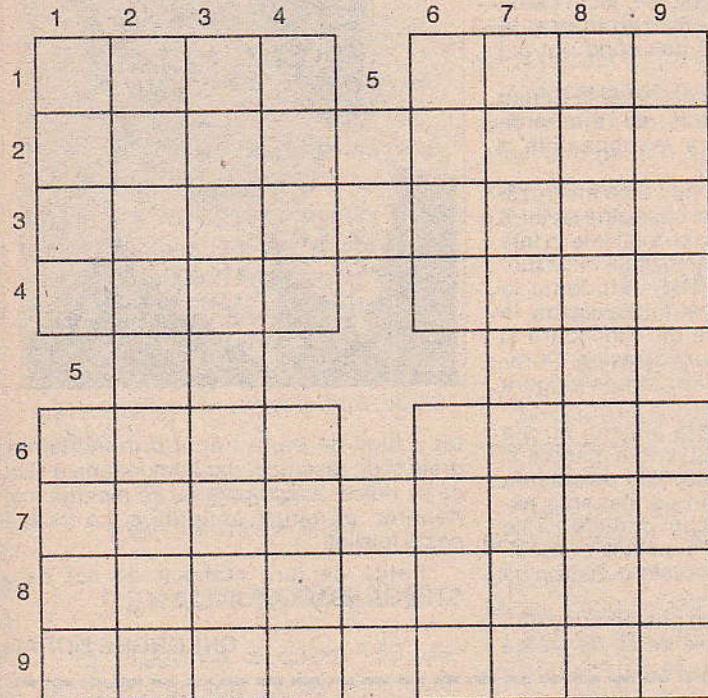
2. Consoană în cruce.
1. Strălucește în tavan.
6. Formează insule în ocean.
7. Se află într-o piesă de teatru.
8. Aceasi consoană de început.

La colț de stradă



CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

de LIUBOMIR MENDEBABA
Cenad



ORIZONTAL:

1. Două cetăți în sudul Palestinei – Om aparținând unei populații din Pirinei.
2. Care atenuiază.
3. A mia parte dintr-un metru.
4. Localitate petrolieră în nord-estul Libiei – Tabla cu găuri de la orgă.
5. Unitate de măsură (abr.) – Teodor Gheorghiu.
6. Instrument clasic arab cu coarde ciupite – Localitate în Germania.
7. Lungimea liniei care mărginește o suprafață.
8. Din produse de proveniență animală.
9. Nume de origine germană – Localitate în sudul Boliviei.

VERTICAL:

1. Rege al Etiopiei (sec. VII e.n.) – Localitate în sudul Nigeriei.
2. Suprafață care excită activitatea unui organ.
3. Care nu este lămurit confuz, neînțeles.
4. Mic râu de lângă Rio de Janeiro –

Inginer electroenergetician român (n. 1905).

5. Unitate militară – Început sau sfârșit de mamă.
6. Corporație britanică pentru energia nucleară (siglă) – Limba vorbită în R.D. Sudan.
7. Se bate cap în cap.
8. Coacază (reg.).
9. Vânt rece de nord-vest la romani – Localitate în nord-vestul Italiei.

ARITMOGRIF

propus spre dezlegare de Cosmin Popovici (Timișoara)

A

7	4	8	1	4	6	5
9	4	10	2	5	6	4
7	11	1	3	12	13	11
4	14	7	4	5	6	4
15	12	6	5	11	11	4
16	12	5	6	17	6	4
6	1	14	4	5	13	4

B

Înlocuind cifrele cu literelor corespunzătoare pe coloana A-B veți afla denumirea unei țări europene, iar pe orizontală alte şapte țări ale lumii.

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL ANTERIOR

IEȘIND DIN TIPIC de Liubomir Mendebaba ■ **Orizontal:** 1. Belgrad. 6. Uve. 7. Apa. 8. Uniune. 9. Europa. 10. Teo. 12. I.V.C. 14. Islanda. **Vertical:** 1. București. 2. Ev. 11. E.S. 3. Leopar. 4. Ap. 13. Vasile Dragomir. 5. Danemarca.

ARITMOGRIFUL ELEVILOR propus de Tânăsa Alina ■ **Orizontal:** A –B DECEBAL. **Vertical:** Buridava, Petrești, Băiceni, Morești, Drobeta, Callatis, Ceahlăul.

ZIAR EDITAT ȘI SPONSORIZAT
DE ASOCIAȚIA AGRICOLĂ

ISSN 1222-5843

MORISENA

COLEGIUL DE REDACȚIE

GHEORGHE ANUICHI

GHEORGHE DORAN

IOAN POPOVICI

Culegere și paginație computerizate.

Tiparul executat la S.C. „HELICON“ BANAT S.A. 1900 Timișoara, Calea Aradului 1